

Informe 12/2022, de 21 de desembre, de la Junta Consultiva de Contractació Pública de Catalunya (Comissió Permanent)

Assumpte: Aplicació de les prohibicions de contractar amb el sector públic establertes en la normativa de contractació pública als contractes patrimonials.

ANTECEDENTS

I. Des de l'Ajuntament d'Alcarràs s'ha sol·licitat l'informe d'aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública sobre si "és aplicable les causes de prohibició (LCSP, art. 71.1.d) als contractes patrimonials".

D'acord amb la Instrucció 1/2005, de 4 d'octubre, d'aquesta Comissió Permanent, sobre els requisits que han de reunir les sol·licituds d'informe, a la petició s'adjunta un informe de la Secretaria de l'Ajuntament en el qual s'assenyala com a antecedents que motiven el plantejament de la qüestió que, amb ocasió de la compravenda d'un immoble per part de l'Ajuntament per al servei de brigada municipal, es va comprovar que l'empresa propietària tenia deutes tributaris amb l'Ajuntament i, després d'analitzar la normativa que resulta d'aplicació, es conclou que no serien d'aplicació les prohibicions de contractar en una contractació patrimonial, així com que, alternativament, es podria establir una compensació de deutes amb el preu de compravenda.

II. L'article 4.9 del Decret 376/1996, de 2 de desembre, de reestructuració de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya, estableix que aquesta Junta Consultiva informa sobre les qüestions que, en matèria de contractació pública, li sotmetin, entre altres, les entitats que integren l'Administració local a Catalunya. D'altra banda, l'article 11.4 del mateix Decret atribueix a la Comissió Permanent l'aprovació dels informes corresponents.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

I. L'escrit de petició d'informe planteja si resulten aplicables als contractes patrimonials les prohibicions de contractar establertes en la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (en endavant, LCSP), específicament, la que es preveu en l'article 71.1.d d'aquesta Llei, relativa a no estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries o de Seguretat Social.

Per donar resposta a la qüestió plantejada cal partir del règim jurídic dels contractes patrimonials, tenint en compte que la LCSP fa referència als "negocis i contractes exclosos" del seu àmbit en la secció 2^a, del capítol I, del títol preliminar i, pel que fa a les relacions jurídiques, negocis i contractes exclosos en l'àmbit del domini públic i en l'àmbit patrimonial, estableix en l'article 9 que queden exclosos d'aquesta Llei, entre altres, els contractes de compravenda, donació, permuta, arrendament i altres negocis jurídics anàlegs sobre béns

immobles, que tenen sempre el caràcter de contractes privats i es regeixen per la legislació patrimonial.¹

Així mateix, convé recordar que els contractes patrimonials no es trobaven exclosos de l'àmbit d'aplicació de la normativa de contractació pública anterior a la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes de sector públic (en endavant, LCSP 2007), en la qual es qualificaven com a contractes privats i s'establí que els resultaven d'aplicació, pel que fa a la seva preparació i adjudicació, "en primer lloc" les normes de la legislació patrimonial de les administracions públiques i que, amb caràcter supletori, es regien per la legislació en matèria de contractació pública. Efectivament, va ser la LCSP 2007 la que va excloure els contractes patrimonials del seu àmbit d'aplicació, en l'article 4.1.p, amb motiu de l'exclusió específica d'aquests contractes introduïda en la Directiva 2004/18/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació dels contractes públics d'obres, de subministrament i de serveis.² En tot cas, aquesta LCSP 2007 els va continuar qualificant com a contractes privats i va establir que es regeixen per la normativa patrimonial, sense preveure ja l'aplicació supletòria de la normativa de contractació pública. Aquesta exclusió i la determinació del règim jurídic remetent a la legislació patrimonial sense al·ludir a l'aplicació supletòria de la normativa de contractació pública, es va mantenir en idèntics termes en l'article 4.1.p del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre (TRLCSF), i, com s'ha dit, es manté també en l'article 9.2 de la vigent LCSP.

Tanmateix, la vigent exclusió dels contractes patrimonials de la normativa de contractació pública no és absoluta, sinó que els resulten d'aplicació determinades previsions de la LCSP, en la mesura que l'article 4 de la mateixa LCSP disposa que són aplicables els principis que regeixen la contractació pública per resoldre els dubtes i les llacunes que es puguin presentar en les relacions jurídiques, els negocis i els contractes exclosos; que la disposició addicional segona de la LCSP regula les competències en matèria de contractació en les entitats locals per subscriure, entre altres, tant contractes privats com contractes subjectes a la legislació patrimonial; i que la disposició addicional tercera, també aplicable a la contractació de les entitats locals, regula la possibilitat d'ajornament de l'import d'adquisició de béns immobles.

A més, convé recordar que als contractes patrimonials els resulten també d'aplicació les obligacions en matèria de transparència previstes en la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en tant que, d'acord amb el seu article 13, la transparència en l'àmbit dels contractes subscrits pels subjectes obligats és aplicable a tots els contractes, "inclosos els patrimonials i els menors".³

¹ Aquest precepte transposa l'article 10 de la vigent Directiva 2014/24/UE del Parlament i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública, que exclou del seu àmbit d'aplicació als contractes públics de serveis per a "la adquisición o el arrendamiento, independientemente del sistema de financiación, de terrenos, edificios ya existentes u otros bienes inmuebles, o relativos a derechos sobre estos bienes".

² En aquest sentit, el considerant 24 de la Directiva 2004/18/CE assenyala que "los servicios, los contratos relativos a la adquisición o alquiler de bienes inmuebles o a derechos sobre dichos bienes, presentan características especiales debido a las cuales no resulta adecuada la aplicación de las normas de adjudicación de los contratos públicos".

³ Així ho va recordar també aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública, en l'[Informe 3/2017, d'1 de març](#), sobre l'obligació d'inscriure en el Registre públic de contractes de la Generalitat de Catalunya els contractes patrimonials, en el qual va concloure –si bé sota el règim del TRLCSF, però cal entendre

II. Pel que fa a la legislació patrimonial que, com s'ha dit, resulta d'aplicació als contractes relatius a l'adquisició d'immobles a què es refereix l'escrit de petició d'informe, cal partir de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni, que estableix, als efectes del que interessa per a la qüestió objecte de consulta, que les adquisicions de béns i drets a títol onerós i de caràcter voluntari es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei i supletòriament per les normes del dret privat, civil o mercantil (article 19, amb caràcter de normativa no bàsica d'acord amb la seva disposició final segona); que en cap cas en poden ser titulars de concessions sobre béns i drets demaniaus les persones en qui es doni alguna de les prohibicions de contractar regulades al text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aleshores vigent (article 94, de caràcter bàsic); i que els contractes, convenis i altres negocis jurídics sobre béns i drets patrimonials es regeixen, quant a la seva preparació i adjudicació, per aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament i, en el que no preveuen aquestes normes, per la legislació de contractes de les administracions públiques (article 110, de caràcter no bàsic).⁴

Per la seva banda, el Reial decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de béns de les entitats locals, també preveu en l'article 11 que l'adquisició de béns a títol onerós "exigirá el cumplimiento de los requisitos contemplados en la normativa reguladora de la contratación de las Corporaciones locales".

Pel que fa a la legislació catalana, el text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, preveu en l'article 13 que "les adquisicions de béns a títol onerós exigeixen el compliment de les regles de publicitat i de concurrència previstes per la legislació reguladora de la contractació administrativa".⁵ En el mateix sentit, el Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals, estableix en l'article 30 el règim per a l'adquisició de béns a títol onerós, assenyalant que "requereix el compliment de les normes sobre contractació dels ens locals".

En definitiva, els contractes patrimonials es troben exclosos de l'àmbit d'aplicació objectiu de la LCSP i, al marge de les especialitats en matèria de contractació en les entitats locals previstes en aquesta LCSP, es regeixen per la legislació patrimonial, tant la catalana, com l'estatal, que, com s'ha vist, remetent a l'aplicació, amb caràcter supletori o bé directe, de determinades previsions de la normativa de contractació pública, i pels principis que inspiren aquesta legislació contractual per resoldre els dubtes i les llacunes que es puguin produir. Justament, la remissió de la legislació de contractes del sector públic a la legislació patrimonial i d'aquesta novament a aquella, amb diferents intensitats, és la que ha portat tradicionalment

que també extrapolable sota la vigència de l'actual LCSP— que "d'acord amb l'article 333 del text refós de la Llei de contractes del sector públic (TRLCSP) i la normativa reguladora del Registre públic de contractes de la Generalitat de Catalunya, únicament s'han d'inscriure en aquest Registre els contractes públics inclosos en l'àmbit d'aplicació del TRLCSP".

⁴ En aquest precepte de la LPAP es disposa l'aplicació supletòria de la normativa en matèria de contractació pública en relació amb la preparació i adjudicació dels contractes patrimonials en els mateixos termes en què ho feia la normativa de contractació pública vigent en el moment de l'aprovació d'aquesta LPAP, anterior a la LCSP 2007.

⁵ Aquesta Llei conté altres remissions a la normativa en matèria de contractació pública, com per exemple, en relació amb la redacció i execució dels projectes d'obres per construir o reformar immobles destinats a ús administratiu dels serveis dels departaments de la Generalitat i d'entitats del seu sector públic que tinguin un valor estimat del contracte superior a 600.000 euros, IVA exclòs.

a plantejar la qüestió de si resulten d'aplicació determinades previsions de la normativa de contractació pública, com les relatives a les prohibicions de contractar que també motiva ara l'emissió del present informe, als contractes patrimonials.⁶

III. Un cop analitzat el règim jurídic dels contractes patrimonials, cal recordar que d'acord amb l'article 65 de la LCSP, només poden contractar amb el sector públic les persones naturals o jurídiques, espanyoles o estrangeres, que tinguin plena capacitat d'obrar, no estiguin incurses en cap prohibició de contractar i acreditin la seva solvència econòmica i financera i tècnica o professional o, en els casos en què ho exigeixi aquesta Llei, estiguin classificades degudament. Així mateix, l'article 39 de la LCSP preveu que són nuls de ple dret els contractes subscrits per poders adjudicadors en els quals l'empresa adjudicatària estigui incursa en alguna prohibició de contractar i l'article 140.4 de la LCSP estableix que les circumstàncies relatives a la capacitat, solvència i absència de prohibicions de contractar han de concórrer en la data final de presentació d'ofertes i subsistir en el moment de perfecció del contracte.⁷

Per tant, és un requisit per contractar amb el sector públic l'absència de prohibicions de contractar, les quals constitueixen impediments establerts en la normativa de contractació pública per restringir o evitar la participació en els procediments de licitació de determinades persones, físiques o jurídiques, públiques o privades, que han realitzat conductes que no es poden considerar dignes o lícites des de diversos punts de vista i, en conseqüència, restringir o evitar l'adjudicació dels contractes a aquestes persones, en la mesura que la condició esmentada s'ha de complir en el moment de la presentació d'ofertes i mantenir fins al moment de l'adjudicació i/o formalització del contracte, i es produeix la nul·litat de ple dret dels contractes en cas d'haver-se subscrit incomplint aquest requisit.

Les causes que comporten la prohibició de contractar amb el sector públic les regula l'article 71 de la LCSP, el qual, entre altres circumstàncies, preveu el fet a què es fa referència en la sol·licitud d'informe relatiu a no estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries o de la Seguretat Social que imposen les disposicions vigents, matisant que es considera que les empreses n'estan al corrent quan els deutes estiguin ajornats, fraccionats o se n'hagi acordat la suspensió per la impugnació d'aquests deutes.⁸

⁶ Ha estat analitzada, per exemple, per aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública en els informes [6/2012, de 7 de juny](#), i [5/2017, de 16 de maig](#); per la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat en els informes [25/08, de 29 de gener de 2009](#), [54/08, de 31 de març de 2009](#), i [62/09, de 26 de febrer de 2010](#); per la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de Canàries en l'[Informe 5/2013, de 13 de juny](#); per la Junta Consultiva de Contractació Administrativa d'Aragó en els informes [4/2009, de 15 d'abril](#), [10/2010, de 15 de setembre](#), [15/2013, de 26 de juny](#), [15/2014, de 25 de juny](#), i [10/2016, de 18 de maig](#); i per la Comissió Consultiva de Contractació Pública d'Andalusia en els informes [6/2014, de 28 d'abril de 2015](#), i [12/2019, de 9 de juny de 2021](#).

⁷ Sobre aquest precepte el Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals va precisar, en la [Resolució 193/2019, d'1 de març](#), que "al exigir la LCSP art. 140.4 que estas circunstancias de capacidad 'concurran' en la fecha de finalización del plazo de presentación de ofertas y que 'subsistan' en el momento de la perfección del contrato, no está exigiendo necesariamente que hayan concurrido también en todo el período intermedio, pudiendo por tanto existir deudas en este período intermedio siempre que la capacidad exista en los dos momentos que literalmente cita la LCSP".

⁸ L'article 57.2 de la Directiva 2014/24/UE, ja esmentada, estableix que "los poderes adjudicadores podrán excluir a un operador económico de la participación en un procedimiento de contratación, por sí mismos o por requerimiento de los Estados miembros, cuando el poder adjudicador pueda demostrar

A més, cal tenir en compte que, de conformitat amb l'article 72.1 de la LCSP, aquesta prohibició de contractar l'ha d'apreciar directament l'òrgan de contractació i subsisteix mentre concorrin els deutes tributaris o amb la Seguretat Social i, d'acord amb l'article 73.2, està exceptuada de l'obligació d'inscripció al Registre oficial de licitadors i empreses classificades del sector públic o l'equivalent en l'àmbit de les comunitats autònomes –a Catalunya, el Registre electrònic d'empreses licitadores (RELI).

Per tant, el fet a què s'al·ludeix en l'escrit de petició d'informe que una empresa tingui deutes tributaris és una causa que impedeix subscriure contractes sotmesos a la LCSP amb el sector públic, la concurrència de la qual l'ha d'apreciar directament l'òrgan de contractació tenint en compte que l'absència d'aquests deutes s'ha de donar tant en el moment de la presentació d'ofertes com en el moment de l'adjudicació i/o formalització del contracte, i que *ex lege* s'equipara dita absència a què els deutes estiguin ajornats, fraccionats o en suspensió per la seva impugnació.⁹

VI. Per tal de determinar si han de resultar d'aplicació les prohibicions de contractar als contractes patrimonials, cal recordar, en primer lloc, que la interpretació de les circumstàncies que determinen les causes legals de prohibició de contractar ha de ser estricta i no ha de permetre extensions analògiques, atès que es tracta de causes que restringeixen la capacitat de contractació.¹⁰

por cualquier medio adecuado que el operador económico ha incumplido sus obligaciones en lo referente al pago de impuestos o cotizaciones a la seguridad social” i que aquesta prohibició de contractar “dejará de aplicarse una vez que el operador económico haya cumplido sus obligaciones de pago o celebrado un acuerdo vinculante con vistas al pago de los impuestos o las cotizaciones a la seguridad social que adeude, incluidos en su caso los intereses acumulados o las multas impuestas”. Respecte d'aquesta causa de prohibició el Tribunal Suprem ha afirmat en la [sentència núm. 1210/2020, de 28 de setembre \(rec. 8006/2018\)](#), que “incluyendo el art. 57 de la Directiva debemos concluir que los artículos 60.1.d) y 61.1 TRLCSP [actuales artículos 71.1.d) y 72.1 LCSP] en relación con el 146 TRLCSP y el más tajante 140 LCSP determinan que el cumplimiento de la obligación de estar al corriente de las obligaciones tributarias y con la Seguridad Social debe venir referido a la fecha de licitación del contrato o presentación de la oferta. La anterior conclusión es la que más razonablemente se ajusta a los principios del derecho de la Unión europea. De permitirse la subsanación en el momento de formalización del contrato haría de mejor condición a los licitadores deudores que podrían no satisfacer sus deudas hasta el momento de la adjudicación”.

⁹ A més, en la mesura que el compliment de les obligacions tributàries s'ha de mantenir en el moment de perfecció dels contractes, si l'òrgan de contractació, amb caràcter previ a la formalització del contracte, aprecia l'existència de deutes en el tràmit de presentació de la documentació justificativa per part de l'empresa proposada com a adjudicatària, haurà de requerir-li que justifiqui l'absència de deute o que aquest ha estat pagat, ajornat, fraccionat o suspès. Així ho ha manifestat recentment el Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals en la [Resolució 500/2022, de 6 maig](#), recordant que en el tràmit d'aportació de la documentació justificativa del compliment dels requisits previs per contractar, les empreses poden presentar certificats positius d'estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries o bé autoritzar a l'òrgan de contractació perquè consulti la situació de la proposada com a adjudicatària i “en este caso, de resultar negativa la consulta, se debe dar la posibilidad al licitador de acreditar estar al corriente, incluyendo la facultad de regularizar su situación tributaria y con la Seguridad Social”.

¹⁰ Així ho ha assenyalat aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública, entre altres, en els informes [2/2018, de 20 d'abril](#), [16/2014, de 17 de desembre](#), [6/2009, de 3 de juliol](#), i [1/2009, de 28 de maig](#). A més, el Tribunal Suprem, en la [Sentència de 31 de maig de 2007 \(rec. 9762/2004\)](#), si bé manifesta el

A més, convé tenir present que la qüestió de si les remissions de la normativa patrimonial a la normativa de contractació pública abasten en tot cas el règim de les prohibicions de contractar, de manera que s'han de considerar aplicables als contractes patrimonials, ha estat analitzada, com s'ha dit, per diverses juntes consultives, amb pronunciaments no coincidents.

Així, d'una banda, la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat i la Comissió Consultiva de Contractació Pública d'Andalusia han considerat que la manca de regulació de les circumstàncies que impedeixen contractar amb el sector públic per part de la normativa patrimonial comporta l'aplicació de les previstes en la normativa en matèria de contractació pública als contractes patrimonials, en tant que “(no) existe una regulación normativa suficiente que permita contemplar específicamente regulado el procedimiento de adjudicación de los contratos patrimoniales en normas específicas de tal materia, por lo que la acostumbrada referencia a normas de la Ley de contratos de las Administraciones Públicas, ausente en la Ley de Contratos del Sector Público, no genera problemas que no puedan ser resueltos mediante la aplicación de lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 4 de esta Ley” – actual article 4 de la LCSP vigent, que preveu l'aplicació dels principis de la legislació de contractes del sector públic per cobrir dubtes i llacunes–, de manera que “aquellos aspectos no regulados como materia propia del régimen de los contratos patrimoniales han de aplicarse criterios propios de cada situación como pueden ser la cuestiones relativas a la personalidad, la capacidad para contraer obligaciones, la solvencia para contratar tanto las que tienen carácter positivo la de significado negativo”¹¹; i que “el legislador al optar por la exclusión de los contratos patrimoniales de la normativa de contratación, no pretendía que, a pesar de las particularidades distintas que configuran a los contratos administrativos frente a los contratos patrimoniales y teniendo presente que en ambos casos quien contrata es la propia Administración, para unos contratos (servicios, obras, por mencionar algunos) se aplicasen prohibiciones de contratar a personas físicas o jurídicas que pretendan contratar con ella y para otros como los patrimoniales no”.¹²

En canvi, la Junta Regional de Contractació Administrativa de Múrcia i la Junta Consultiva de Contractació Administrativa d'Aragó consideren que no és procedent aplicar les prohibicions de contractar als contractes patrimonials, atesa la seva exclusió de l'àmbit objectiu d'aplicació de la normativa en matèria de contractació pública, de manera que “ello significa que tanto la preparación y adjudicación como los efectos y extinción de estos contratos se rigen por las leyes patrimoniales de las respectivas Administraciones Públicas”¹³; i que, si bé amb anterioritat a la LCSP 2007 es trobaven en l'àmbit objectiu de la seva aplicació pel que fa a la seva preparació i adjudicació, “ahora deben estar únicamente a lo que disponga la legislación patrimonial, que nada dice de la aplicación a estos contratos de las causas de prohibición para contratar, de manera que es de aplicación el aforismo jurídico «*lex posterior derogat anterior*»”.¹⁴

caràcter no sancionador de les prohibicions de contractar, afirma que “al ser un acto limitativo de derechos, según la Sentencia del Tribunal Constitucional 61/1990, de 29 de marzo, deben aplicarse a estas prohibiciones ciertos principios y garantías propios del procedimiento sancionador”.

¹¹ [Informe 25/08, de 29 de gener de 2009](#), de la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat.

¹² [Informe 6/2014, de 28 d'abril](#), de la Comissió Consultiva de Contractació Pública d'Andalusia.

¹³ [Informe 1/2010, de 29 d'abril](#), de la Junta Regional de Contractació Administrativa de Múrcia.

¹⁴ Informes [4/2009, de 15 d'abril](#), [10/2010, de 15 de setembre](#), i [15/2013, de 26 de juny](#), de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa d'Aragó, ja esmentats. En el primer d'aquests informes

Aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública de Catalunya també va analitzar parcialment la qüestió en els informes [6/2012, de 7 de juny](#), i [5/2017, de 16 de maig](#), en els quals ja va afirmar que la finalitat perseguida, tant per la normativa que regula les causes d'incompatibilitat, com per la que estableix les prohibicions de contractar en l'àmbit de la contractació del sector públic, bàsicament, és evitar el conflicte d'interessos que es dona quan una persona al servei d'una administració pública i, especialment, un càrrec electe que representa interessos públics, vol contractar, com a persona física o per la via de la seva participació a títol personal en una persona jurídica, amb la corporació local en la qual treballa o de la qual és membre; i que la causa de prohibició de contractar que fa referència als règims d'incompatibilitats d'alts càrrecs, de personal al servei de les administracions públiques i de càrrecs electius té com a finalitat, a més de la necessitat ja assenyalada d'evitar conflictes d'interessos, la d'allunyar el risc de manca d'objectivitat en l'adjudicació dels contractes públics, així com preservar la neutralitat, la lliure concurrència i competència, la igualtat d'oportunitats i l'objectivitat i la legalitat en l'actuació de l'Administració. En aquest sentit, es va concloure que resultava d'aplicació als contractes patrimonials objecte dels informes la prohibició de contractar, per aplicació dels principis que informen la contractació pública.

En definitiva, i d'acord amb el que s'ha exposat fins ara, així com que s'ha assenyalat en les consideracions jurídiques anteriors, de conformitat amb la vigent LCSP, que exclou els contractes patrimonials del seu àmbit d'aplicació, aquests contractes es regeixen per la legislació patrimonial, de manera que, amb caràcter general, no els són d'aplicació les prohibicions de contractar establertes per la normativa de contractació pública, en la mesura que, estant exclosos de l'àmbit d'aplicació objectiu de dita normativa, la normativa patrimonial que els resulta d'aplicació no preveu circumstàncies que impedeixen participar en els procediments que regula. Tanmateix, cal matisar aquesta afirmació en el sentit que sí resulten aplicables les prohibicions de contractar a aquests contractes en els casos en què la normativa patrimonial aplicable, estatal o catalana, hi remeti expressament –com és el cas de les concessions demaniales. A més, també procedeix l'aplicació en els contractes patrimonials de les prohibicions de contractar per incompatibilitats, per disposició de la mateixa normativa específica que estableix aquestes circumstàncies, així com en els supòsits –que caldrà analitzar cas per cas– en què s'hagin de considerar aplicables per garantir el respecte als principis que informen la contractació pública que són aplicables als contractes exclosos de l'àmbit d'aplicació de la LCSP, com succeeix, per exemple, en supòsits de concurrència de conflictes d'interessos, en els termes ja exposats per aquesta Junta en els informes 6/2012 i 5/2017 esmentats. En canvi, atesa l'exclusió dels contractes patrimonials de la LCSP i atès que, com s'ha dit, l'aplicació de les causes de prohibició de contractar ha de ser estricta, de manera que no en procedeix una aplicació extensiva en tant que es tracta de causes que restringeixen la capacitat de contractar, no sembla que hagin de ser aplicables amb caràcter general i sobre la base, únicament, de les remissions genèriques que contingui la normativa patrimonial aplicable, a l'aplicació supletòria de la normativa de contractació pública o a determinats aspectes d'aquesta diferents de les pròpies causes de prohibició de contractar –

s'indicava també que “es posible argumentar, sobre la base del artículo 8.1 de la Ley 33/2003, de 3 de noviembre, del Patrimonio de las Administraciones Públicas, precepto básico, que regula los principios relativos a los bienes y derechos patrimoniales que no existe óbice jurídico para que, a través de los pliegos de condiciones que han de regir la adjudicación de estos contratos patrimoniales, se establezcan de forma motivada previsiones, a modo de supuestos de exclusión, equivalentes al cuadro de prohibiciones de la LCSP siempre que no resulten desproporcionadas, ni tengan por efecto una discriminación no justificada, y atiendan a la concreta naturaleza y características del contrato en particular así como a garantizar los principios de igualdad y objetividad en la concurrencia del procedimiento de adjudicación”.

com és el cas de la legislació del patrimoni en l'àmbit de la Generalitat, que remet únicament a l'aplicació de les regles de publicitat i concurrència per a les adquisicions de béns a títol oneros, i del decret que estableix el règim d'aquestes adquisicions per part de les entitats locals catalanes.

En conseqüència, cal respondre la qüestió plantejada en el sentit que, atès el supòsit de fet plantejat i el règim jurídic aplicable als contractes patrimonials, la prohibició de contractar prevista en la normativa de contractació pública que consisteix en l'existència de deutes tributaris no sembla que hagi de resultar d'aplicació en l'adquisició d'un bé immoble per part de l'Ajuntament d'Alcarràs, de manera que el fet que l'empresa propietària de l'immoble no estigués al corrent de les seves obligacions tributàries no n'impediria l'adquisició –amb la subsegüent compensació del deute amb l'import de l'adquisició, a què s'al·ludeix en el mateix escrit de petició d'informe.

Sobre la base de les consideracions anteriors, la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa formula les següents

CONCLUSIONS

I. Atesa l'exclusió dels contractes patrimonials de l'àmbit d'aplicació objectiu de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, les prohibicions de contractar establertes en aquesta Llei no resulten d'aplicació a aquells contractes amb caràcter general i sobre la base únicament de les remissions genèriques que es continguin en la normativa patrimonial aplicable, de l'aplicació supletòria de la normativa de contractació pública o de determinats aspectes d'aquesta diferents de les pròpies causes de prohibició de contractar. Tanmateix, sí resulten d'aplicació dites prohibicions en els casos en què la normativa patrimonial aplicable, estatal o catalana, hi remet expressament. A més, també procedeix l'aplicació en els contractes patrimonials de les prohibicions de contractar per incompatibilitats, per disposició de la pròpia normativa específica que estableix aquestes circumstàncies, així com en els supòsits –que caldrà analitzar cas per cas– en què s'hagin de considerar aplicables per garantir el respecte als principis que informen la contractació pública que són aplicables als contractes exclosos de l'àmbit d'aplicació de la LCSP, com succeeix, per exemple, en supòsits de concurrència de conflictes d'interessos.

II. La causa de prohibició de contractar prevista en la normativa de contractació pública relativa a l'existència de deutes tributaris, no hauria de resultar d'aplicació en el supòsit de fet plantejat en l'escrit de petició d'informe al contracte patrimonial d'adquisició d'un bé immoble per part d'una entitat local catalana, exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquella normativa de contractació pública, podent-se produir la compravenda amb la subsegüent compensació de deutes.

Barcelona, 21 de desembre de 2022